

ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 103 din 13 decembrie 2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale - REPUBLICARE *)

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

(1) Prezenta ordonanță de urgență are ca scop dezvoltarea cadrului legislativ și instituțional intern privind cooperarea polițienească internațională și se aplică activităților specifice de cooperare și asistență polițienească internațională, potrivit legislației naționale, acordurilor, convențiilor sau tratatelor internaționale la care România este parte și instrumentelor juridice ale Uniunii Europene relevante.

(2) Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere dispozițiilor Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și normelor de drept internațional și comunitar relevante în domeniul cooperării judiciare.

Art. 2

În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) autoritate competentă - autoritate română sau străină cu atribuții în prevenirea, descoperirea și cercetarea infracțiunilor sau activităților infracționale ori care desfășoară activități specifice de cooperare și asistență polițienească internațională;

b) autoritate solicitantă - autoritatea care formulează o cerere de asistență în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență;

c) autoritate solicitată - autoritatea a căreia îi este adresată o cerere de asistență în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență;

d) cerere de asistență polițienească - solicitarea de date și informații operative sau o altă solicitare care corespunde scopului cooperării polițienești, astfel cum rezultă acesta din tratatele internaționale și din instrumentele juridice ale Uniunii Europene relevante;

e) date și informații operative - orice date, informații, documente, evidențe, activități sau rapoarte, indiferent de suport, formă, mod de exprimare sau de punere în circulație, deținute de către autoritățile competente ori de către orice persoană fizică sau juridică, în măsura în care acestea sunt accesibile autorităților competente fără luarea unor măsuri coercitive;

f) agenți - personalul desemnat din cadrul autorităților române competente și al autorităților străine similare din statele membre ale Uniunii Europene, respectiv din statele membre Schengen, pentru efectuarea operațiunilor comune, respectiv pentru efectuarea activităților de urmărire transfrontalieră;

g) schimb de date și informații operative - reprezintă transferul efectiv al acestora de la autoritatea solicitată la cea solicitantă, cu respectarea condițiilor convenite între autoritățile respective și a prevederilor legale aplicabile în materie;

h) state membre Schengen - state care aplică prevederile acquis-ului Schengen în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală.

Art. 3

Cooperarea polițienească internațională se desfășoară în conformitate cu următoarele principii:

a) principiul reciprocității - schimbul de date și informații operative se realizează în condiții de reciprocitate;

b) principiul legalității - schimbul de date și informații operative se realizează la cererea autorităților competente, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege;

c) principiul prevalenței cooperării judiciare - dispozițiile legale privind cooperarea judiciară internațională în materie penală prevalează asupra dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență în cazul activităților de cooperare polițienească desfășurate în cursul procesului penal;

d) principiul confidențialității - autoritățile române competente au obligația de a asigura, pe cât posibil, la cererea autorității solicitante, confidențialitatea cererilor de asistență formulate în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență și a actelor anexate acestora. În cazul în care condiția păstrării confidențialității nu ar putea fi asigurată autoritatea română competentă înștiințează autoritatea solicitantă, care decide cu privire la transmiterea cererii de asistență;

e) principiul specialității - autoritățile române competente nu vor folosi datele și informațiile primite de la autoritățile solicitate decât în scopul îndeplinirii obiectului cererii de asistență.

Art. 4

(1) În cadrul cooperării polițienești internaționale, autoritățile române competente prelucrează datele și informațiile operative referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, cu respectarea legislației române privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(2) Autoritățile române competente care transmit date cu caracter personal trebuie să se asigure că acestea sunt adecvate, pertinente și neexcesive prin raportare la scopul pentru care au fost solicitate și că datele cu caracter personal sunt exacte și, dacă este cazul, actualizate.

(3) Autoritățile române competente care în cadrul cooperării polițienești internaționale prelucrează date cu caracter personal sunt obligate să aplice măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru protejarea acestora împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, pierderii, modificării, dezvăluirii sau accesului neautorizat, în special dacă prelucrarea respectivă comportă transmiterea de date în cadrul unei rețele, precum și împotriva oricărei forme de prelucrare ilegală.

CAPITOLUL II: Atribuțiile Centrului de Cooperare Polițienească Internațională

Art. 5

Pentru activitățile specifice de cooperare și asistență polițienească internațională prevăzute la art. 1 alin. (1) se desemnează ca autoritate centrală transmitătoare Centrul de Cooperare Polițienească Internațională, denumit în continuare CCPI, structură din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, fără personalitate juridică.

Art. 6

CCPI reunește următoarele canale de cooperare polițienească internațională: Interpol, Europol, Sistemul de Informații Schengen/SIRENE, legătura operațională cu SELEC, precum și cu atașajii de afaceri interne și ofițerii de legătură, atât români acreditați în străinătate, cât și străini acreditați în România.

Art. 7

(1) CCPI are următoarele atribuții principale:

a) primirea și transmiterea cererilor de asistență, care privesc:

- 1.** organizarea și realizarea schimbului de date și informații operative desfășurat între autoritățile competente române și structurile similare din străinătate, precum și cu organisme ori instituții internaționale;
 - 2.** realizarea cooperării la nivel operațional în domeniul polițienesc pe segmentul schimbului de date și informații, cu respectarea regulilor de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal, precum și a legislației în domeniu;
 - 3.** informarea autorităților competente române și străine cu privire la traficul de droguri, falsificarea de monedă și alte titluri de valoare române sau străine, furturile de obiecte de artă și autovehicule, activitatea infractorilor străini sau români urmăriți internațional, conținutul unor documente de identitate străine în vederea prevenirii intrării/ieșirii ilegale a unor persoane, precum și despre orice alte fapte prevăzute de legea penală pentru luarea măsurilor operative ce se impun în domeniul prevenirii și combaterii criminalității cu caracter transfrontalier;
 - 4.** informarea autorităților române și străine cu atribuții în prevenirea și combaterea terorismului cu privire la acte de terorism sau fapte asimilate acestora, pentru luarea măsurilor operative ce se impun;
 - 5.** alte forme de cooperare și asistență polițienească ce derivă din tratate la care România este parte sau din instrumente juridice comunitare;
 - b)** dezvoltarea cooperării internaționale în lupta împotriva criminalității și coordonarea permanentă a activității atașatilor de afaceri interne și ofițerilor de legătură români acreditați în străinătate, în domeniul schimbului de date și informații operative;
 - c)** coordonarea schimbului de date și informații între autoritățile competente române și străine, în scopul desfășurării unor acțiuni comune care necesită realizarea de operațiuni pe teritoriul mai multor state;
 - d)** sprijinirea activității ofițerilor de legătură români la SELEC;
 - e)** asigurarea schimbului de experiență cu structurile similare din străinătate;
 - f)** primirea și transmiterea de date și informații și coordonarea activităților referitoare la supravegherea și urmărirea transfrontalieră, în limitele prevăzute de lege;
 - g)** asigurarea schimbului de informații suplimentare potrivit prevederilor Manualului SIRENE, în legătură cu semnalările din Sistemul Informatic Schengen, și luarea măsurilor necesare din competență ca urmare a localizării unei persoane, a unui bun sau obiect;
 - h)** asigurarea schimbului de date și informații în legătură cu semnalările Interpol și luarea măsurilor din competența sa necesare cu privire la persoanele, bunurile sau obiectele din bazele de date ale Organizației Internaționale de Poliție Criminală - Interpol;
 - i)** asigurarea accesului autorităților competente române la bazele de date ale Secretariatului General al Organizației Internaționale de Poliție Criminală - Interpol și intermedierea alimentării acestora de către autoritățile competente române;
 - j)** primirea și transmiterea de date cu caracter personal și de informații suplimentare cu privire la profilele genetice și datele dactiloscopice.
- (2)** În desfășurarea activităților specifice, CCPI constituie o bază de date proprie în care implementează, stochează și prelucrează cererile de asistență, în condițiile legii.

CAPITOLUL III: Proceduri specifice

Art. 8

(1) Schimbul de date și informații operative se realizează între autoritățile române competente sau străine, prin intermediul CCPI, în baza cererii de asistență.

(2) Autoritățile române competente pot, fără cerere de asistență prealabilă, să transmită autorităților competente străine date și informații operative, atunci când se consideră că acestea ar putea ajuta la prevenirea, descoperirea sau combaterea criminalității.

Art. 9

Cererea de asistență se întocmește în scris și cuprinde următoarele elemente:

- a)** autoritatea de la care emană cererea și destinatarul cererii;
- b)** data și numărul de înregistrare al lucrării;
- c)** obiectul și scopul cererii, precum și modul de utilizare a informației;
- d)** datele persoanelor implicate, menționate în conformitate cu documentele lor de identitate naționale sau internaționale, dacă sunt cunoscute;
- e)** caracterul de urgență și nivelul de clasificare;
- f)** descrierea faptelor săvârșite, încadrarea juridică a acestora, conform legislației în vigoare, și/sau prezentarea faptelor de natură penală despre care există date și informații că sunt pregătite sau comise;
- g)** ofițerul de caz și coordonatele acestuia.

Art. 10

(1) CCPI întreprinde demersurile necesare soluționării cererii de asistență numai dacă aceasta cuprinde elementele prevăzute la art. 9. În situația în care cererea nu cuprinde aceste elemente, se restituie autorității solicitante pentru completare.

(2) În caz de urgență, cererea de asistență poate fi transmisă verbal, cu respectarea prevederilor alin. (1), urmând ca, în termen de cel mult 24 de ore, autoritatea solicitantă să o confirme și în scris.

(3) Modalitățile de transmitere a cererilor de asistență trebuie să asigure respectarea dispozițiilor legale privind protecția informațiilor clasificate, precum și a celor referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

(4) În situații deosebite, determinate de necesitatea asigurării rapidității schimbului de date și informații sau a păstrării confidențialității acțiunilor desfășurate, solicitarea poate fi adresată direct autorității competente, române sau străine, după caz, situație în care autoritatea română competentă va informa CCPI în termen de 24 de ore de la primirea, respectiv transmiterea cererii de asistență.

Art. 11

(1) CCPI transmite cererea de asistență formulată de autoritățile competente străine către autoritatea română competentă, în funcție de obiectul acesteia.

(2) În cazul în care autoritatea căreia i s-a transmis cererea de asistență constată că nu este competentă să o soluționeze, aceasta se transmite de îndată autorității române competente să o soluționeze, concomitent cu informarea CCPI.

(3) Obligația autorităților române de soluționare a cererii de asistență operează de la momentul primirii acesteia.

Art. 12

CCPI transmite cererea de asistență formulată de autoritățile române competente către structurile străine corespondente acestuia ori, după caz, atașajilor de afaceri interne sau ofițerilor de legătură români acreditați în străinătate ori străini acreditați în România, în cel mai scurt timp posibil.

Art. 13

Informațiile scrise primite de autoritățile române competente în cadrul cooperării polițienești nu pot fi utilizate ca probe în procesul penal decât cu acordul scris al autorităților judiciare competente din statul care a furnizat informațiile respective.

CAPITOLUL IV: Cooperarea desfășurată prin atașați de afaceri interne și ofițeri de legătură**Art. 14**

(1) România poate încheia tratate având ca obiect trimiterea în misiune a atașajilor de afaceri interne și a ofițerilor de legătură, pe o perioadă determinată.

(2) Trimiterea în misiune a ofițerilor de legătură și a atașajilor de afaceri interne are ca scop promovarea și accelerarea cooperării dintre România și celelalte state, în special prin acordarea de asistență:

a) sub forma schimbului de date și informații în scopul prevenirii și combaterii criminalității;

b) pentru soluționarea cererilor de asistență polițienească și judiciară în materie penală;

c) în legătură cu atribuțiile autorităților responsabile cu supravegherea frontierelor externe.

(3) Ofițerii de legătură și atașajii de afaceri interne au sarcina de a acorda consultanță și asistență și nu pot întreprinde acțiuni concrete în domeniul prevenirii și combaterii criminalității. Aceștia furnizează date și informații și își exercită îndatoririle potrivit instrucțiunilor primite de la autoritățile române competente.

Art. 15

(1) Atașajii de afaceri interne sau ofițerii de legătură români care își desfășoară activitatea într-un stat terț sau în cadrul unei organizații internaționale transmit CCPI datele și informațiile obținute în activitatea desfășurată, referitoare la amenințări grave îndreptate împotriva altui stat membru al Uniunii Europene care nu este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură în statul terț ori în cadrul organizației internaționale respective.

(2) CCPI transmite statului membru interesat datele și informațiile prevăzute la alin. (1) numai cu avizul autorităților române competente să decidă cu privire la oportunitatea transmiterii acestora.

(3) În situația în care statul membru al Uniunii Europene este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură într-un stat terț ori în cadrul unei organizații internaționale în care este reprezentată și România, atașatul de afaceri interne sau ofițerul de legătură român comunică direct atașatului de afaceri interne sau ofițerului de legătură informații referitoare la amenințări grave îndreptate împotriva statului membru respectiv.

(4) CCPI poate primi cereri privind schimbul de informații de la un stat membru al Uniunii Europene care nu este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură într-un stat terț ori într-o organizație internațională în care România este reprezentată prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură. CCPI verifică dacă solicitarea nu contravine legislației române, comunica în cel mai scurt timp posibil statului membru solicitant dacă cererea acestuia poate fi îndeplinită și, dacă este cazul, o transmite atașatului de afaceri interne sau ofițerului de legătură român.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în relația cu Europol.

Art. 16

Ministerul Afacerilor Interne transmite anual Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene și statelor membre informații referitoare la:

a) trimiterea în misiune a atașajilor de afaceri interne și a ofițerilor de legătură ce reprezintă România în state terțe sau în organizații internaționale, acreditați în baza legislației naționale ori în baza obligațiilor internaționale asumate prin tratatele la care România este parte;

b) tratatele încheiate de România cu state membre ale Uniunii Europene privind trimiterea în misiune a atașajilor de afaceri interne și a ofițerilor de legătură.

Art. 17

Prin tratate bilaterale sau multilaterale se poate stabili ca atașajii de afaceri interne sau ofițerii de legătură români dintr-un stat terț ori din cadrul unei organizații internaționale să asigure și reprezentarea unuia sau mai multor state membre ale Uniunii Europene în statul terț ori în organizația internațională respectivă.

CAPITOLUL V: Urmărirea transfrontalieră**Art. 18**

(1) Urmărirea transfrontalieră constă în ansamblul de măsuri operative întreprinse pe teritoriul mai multor state în scopul prinderii unei persoane surprinse în flagrant în timpul comiterii unei infracțiuni sau care a participat la comiterea acesteia ori a unei persoane care a evadat, aflându-se în stare de arest preventiv sau în executarea unei pedepse privative de libertate.

(2) Urmărirea transfrontalieră se poate efectua de agenții autorității competente a unui stat membru Schengen pe teritoriul statului român, dacă autoritățile române competente au fost informate prin mijloace de comunicație directe despre pătrunderea pe teritoriul României.

(3) Autoritățile române competente prevăzute la alin. (2) sunt Poliția Română și Poliția de Frontieră.

(4) La solicitarea autorității române competente, urmărirea transfrontalieră încetează imediat.

Art. 19

(1) Autoritățile competente ale unui stat membru Schengen, care, pe teritoriul statului lor, urmăresc o persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 18 alin. (1), pot continua urmărirea pe teritoriul statului român, fără informarea prealabilă a autorităților române competente, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) din cauza urgenței deosebite a situației, autoritățile române competente nu au putut fi informate în prealabil, prin mijloace de comunicație directe, despre pătrunderea pe teritoriul statului român sau când autoritățile române competente nu au putut ajunge la timp la locul respectiv pentru a prelua acțiunea de urmărire;

b) urmărirea transfrontalieră se efectuează pentru una dintre următoarele fapte:

1. omor, ucidere din culpă, lovituri sau vătămări cauzatoare de moarte;

2. infracțiuni contra libertății și integrității sexuale;

3. distrugere prin incendiere sau explozie ori prin orice alte asemenea mijloace;

4. falsificarea de monede sau alte valori;

5. furt calificat și tâlhărie;

6. tăinuire sau favorizare a infractorului;
 7. șantaj;
 8. lipsire de libertate în mod ilegal;
 9. infracțiuni privind traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile;
 10. fraude comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice;
 11. infracțiuni privind autoritatea și frontiera de stat;
 12. infracțiuni de corupție și de serviciu;
 13. infracțiuni privitoare la nerespectarea regimului armelor și munițiilor, materiilor explozive, materialelor nucleare și al altor materii radioactive;
 14. infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice;
 15. infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori;
 16. nerespectarea dispozițiilor privind importul și/sau exportul de deșeuri și reziduuri;
 17. infracțiunea de părăsire a locului accidentului;
 18. infracțiuni de contrabandă;
 19. infracțiuni de evaziune fiscală.
- (2) Agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră au obligația ca cel târziu la momentul trecerii frontierei de stat să informeze despre aceasta structura Poliției de Frontieră sau a Poliției Române competentă teritorial, care poate solicita încetarea de îndată a urmăririi.

Art. 20

(1) La cererea agenților care efectuează urmărirea, autoritățile române competente iau măsurile necesare în vederea stabilirii identității persoanei urmărite sau pentru a se dispune reținerea ori arestarea preventivă a acesteia, în condițiile prevăzute de lege.

(2) În cazul persoanei reținute în condițiile prevăzute la alin. (1), măsura reținerii nu poate depăși 6 ore, cu excepția cazului în care autoritățile române competente au primit în prealabil o cerere pentru arestarea preventivă a persoanei respective în scopul extrădării sale, indiferent de modalitatea acesteia. Termenul de 6 ore se calculează fără a se include intervalul dintre orele 0,00 și 9,00.

Art. 21

(1) Urmărirea transfrontalieră se poate efectua numai cu respectarea următoarelor condiții generale:

- a) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră trebuie să respecte legislația română și să se conformeze instrucțiunilor autorităților române competente;
 - b) urmărirea se efectuează numai peste frontierele terestre;
 - c) pătrunderea agenților în domiciliul unei persoane și în alte locuri inaccesibile publicului este interzisă;
 - d) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră trebuie să fie ușor de identificat, prin purtarea uniformei ori a unei inscripții la loc vizibil pe haine sau prin dispozitive accesorii plasate pe vehicul. Este interzisă folosirea de haine civile, combinată cu utilizarea vehiculelor nemarcate, fără mijloacele de identificare precizate. Agenții trebuie să fie permanent în măsură să justifice calitatea lor oficială;
 - e) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot purta armamentul din dotare, utilizarea acestuia fiind interzisă, cu excepția cazului de legitimă apărare;
 - f) după fiecare activitate prevăzută la art. 18, agenții care efectuează urmărirea prezintă, personal, autorității române competente o informare cu privire la misiunea lor. La cererea autorității române competente, agenții sunt obligați să rămână la dispoziția acesteia până când împrejurările în care s-a desfășurat acțiunea au fost suficient lămurite, chiar dacă urmărirea nu s-a finalizat cu reținerea sau arestarea preventivă a persoanei urmărite;
 - g) autoritatea statului căruia îi aparțin agenții care au efectuat urmărirea, la cererea autorității române competente, poate asista la ancheta ce urmează operațiunii, inclusiv la procedurile judiciare.
- (2) Dacă prin acorduri bilaterale încheiate potrivit art. 39 alin. (1) se stabilește faptul că agenții străini care efectuează urmărirea transfrontalieră pot opri persoana urmărită, pentru conducerea acesteia la autoritățile române competente, aceasta poate fi percheziționată, iar în timpul transferului se pot folosi cătușele. Obiectele descoperite asupra persoanei urmărite cu ocazia percheziției pot fi indisponibilizate, în condițiile legii.

Art. 22

În ceea ce privește răspunderea agenților străini care desfășoară urmărirea transfrontalieră, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 209 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI: Dispoziții speciale privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene

SECȚIUNEA 1: Schimbul de date și informații operative

Art. 23

- (1) Autoritățile române competente primesc și transmit autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene date și informații operative în condițiile stabilite în prezentul capitol.
- (2) Datele și informațiile operative se transmit la cererea autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene, în aceleași condiții în care se transmit între autoritățile române competente.
- (3) În cazul în care autoritatea română solicitată nu poate avea acces la datele și informațiile solicitate decât în temeiul unei autorizații din partea unei autorități judiciare, autoritatea română solicită autorizarea autorității judiciare competente pentru a avea acces la informațiile solicitate și pentru a le transmite.
- (4) Dacă datele sau informațiile solicitate ori obținute de la un alt stat membru al Uniunii Europene sau de la un stat terț sunt supuse principiului specialității, transmiterea acestora către autoritatea competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene nu se poate face decât cu acordul statului membru sau al statului terț care le-a comunicat.

Art. 24

(1) Transmiterea datelor și informațiilor operative, solicitate de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene, referitoare la infracțiunile prevăzute la art. 96 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă aceste date sau informații operative sunt conținute într-un sistem de evidență automat accesibil direct autorităților române competente, se face în termen de:

- a) 8 ore - în cazul cererilor urgente;
- b) 3 zile - în cazul cererilor urgente, dacă transmiterea datelor sau a informațiilor operative solicitate în termen de 8 ore implică un efort disproporționat;
- c) o săptămână - în cazul cererilor fără caracter de urgență.

(2) În situația în care cererile de date și informații operative se referă la alte fapte decât infracțiunile prevăzute la art. 96 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori dacă aceste date sau informații operative nu figurează într-un sistem de evidență automat accesibil direct autorităților române competente, termenul de transmitere este de 14 zile.

(3) Dacă datele sau informațiile solicitate potrivit prevederilor alin. (1) sau (2) nu pot fi transmise cu respectarea acestor termene, autoritatea competentă solicitantă va fi informată prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 1.

(4) Transmiterea cererii de asistență se face prin orice mijloace în măsură să producă un document scris și în condiții care să permită autorităților destinatare să le stabilească autenticitatea.

Art. 25

(1) Datele și informațiile operative pot fi solicitate autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene, în cazul în care există motive de fapt pentru care s-ar considera că acestea pot deține datele sau informațiile solicitate.

(2) Solicitarea se face prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 2 și cuprinde motivele de fapt prevăzute la alin. (1), scopul pentru care datele și informațiile operative sunt solicitate, precum și indicarea legăturii dintre scop și persoana care face obiectul acestor date și informații operative.

(3) Autoritatea română competentă solicită doar acele date și informații operative care îi sunt necesare și nu stabilește termene mai scurte decât cele care corespund scopului solicitării.

Art. 26

(1) Datele și informațiile operative primite de la autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene nu pot fi utilizate decât pentru scopurile în care au fost solicitate ori pentru prevenirea sau îndepărtarea unui pericol grav și iminent la adresa ordinii și siguranței publice.

(2) Datele și informațiile operative primite potrivit prevederilor art. 25 pot fi prelucrate în alte scopuri decât cele pentru care au fost solicitate inițial numai cu acordul prealabil al autorității solicitate.

Art. 27

(1) Autoritățile române competente, în calitate de autorități solicitate, pot impune autorităților competente solicitante condiții referitoare la:

a) modalitatea de utilizare a datelor și informațiilor operative transmise;

b) comunicarea rezultatelor investigațiilor, actelor premergătoare sau a actelor de urmărire penală care au determinat schimbul de date și informații operative.

(2) Autoritățile române competente sunt obligate să respecte condițiile impuse de către autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene în legătură cu datele și informațiile operative transmise de către acestea.

(3) Se poate face excepție de la dispozițiile alin. (2) numai după consultarea autorității competente solicitate și cu luarea în considerare a punctului de vedere al acesteia.

(4) La cererea autorităților competente solicitate, autoritățile competente române le furnizează acestora informații cu privire la utilizarea și prelucrarea ulterioară a datelor și informațiilor operative transmise, în situația prevăzută la alin. (3).

Art. 28

(1) Autoritățile române competente pot refuza transmiterea de date și informații operative:

a) dacă există motive pentru a presupune că furnizarea:

(i) ar aduce atingere securității naționale;

(ii) ar periclita buna desfășurare a unei investigații polițienești sau a procesului penal;

(iii) ar pune în pericol viața ori integritatea fizică a unei persoane;

(iv) ar implica un efort disproporționat sau ar fi fără relevanță în raport cu scopurile pentru care au fost solicitate datele și informațiile operative;

b) dacă pedeapsa prevăzută de legea penală română pentru infracțiunea la care se face referire în cerere este închisoarea de până la un an.

(2) Autoritățile române competente refuză comunicarea de date și informații operative dacă autoritatea judiciară competentă nu a autorizat accesul la informațiile solicitate și nici transmiterea acestora în situația în care sunt incidente dispozițiile art. 23 alin. (3).

Art. 29

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 23 alin. (3) și art. 28, autoritățile române competente transmit date și informații operative autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene, fără a fi necesară o cerere prealabilă, atunci când, pe baza unor motive de fapt, se consideră că acestea ar putea contribui la descoperirea, prevenirea și cercetarea infracțiunilor prevăzute la art. 96 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Comunicarea datelor și informațiilor operative potrivit dispozițiilor alin. (1) se limitează la ceea ce se consideră a fi relevant și necesar pentru a se atinge scopul transmiterii.

Art. 30

Prezenta secțiune se aplică și în relația cu Regatul Norvegiei, Republica Islanda și Confederația Elvețiană.

SECȚIUNEA 2: Alte forme de cooperare

Art. 31

(1) Autoritățile române competente, în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și în limitele competențelor lor, acordă asistență polițienească autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene, în scopul prevenirii și combaterii criminalității, cu excepția cazurilor în care pentru aceasta trebuie formulată o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală.

(2) Asistența potrivit alin. (1) se va acorda, în special:

a) pentru exercitarea eficientă a controalelor la frontiera de stat și pentru supravegherea acesteia;

b) în cazul unor evenimente majore cu dimensiune transfrontalieră;

c) în cazul unor reuniuni de masă, dezastre și accidente grave;

d) în cadrul unor operațiuni comune.

Art. 32

(1) În zonele de frontieră, cooperarea polițienească va fi reglementată prin tratate încheiate între autoritățile române competente și autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene vecine.

(2) În caz de urgență, schimbul de date și informații operative în zona de frontieră poate fi efectuat prin intermediul structurilor de contact de la frontiera comună cu statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 33

(1) În vederea prevenirii infracțiunilor și a menținerii ordinii și siguranței publice în cursul evenimentelor majore care au o dimensiune transfrontalieră, autoritățile române competente transmit, potrivit legii, atât la cerere, cât și din proprie inițiativă:

a) date cu caracter personal referitoare la persoane despre care se presupune, pe baza antecedentelor penale sau a altor împrejurări, că intenționează să comită infracțiuni cu ocazia evenimentelor sau că acestea prezintă un pericol pentru ordinea și siguranța publică;

b) orice alte date și informații operative necesare realizării scopului prevăzut în prezentul alineat.

(2) Datele cu caracter personal primite de autoritățile române competente din partea autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene în condițiile prezentului articol vor fi:

a) prelucrate numai în scopul și pentru evenimentele concrete pentru care au fost furnizate;

b) șterse de îndată ce obiectivele prevăzute la alin. (1) au fost sau nu mai pot fi atinse, dar nu mai târziu de un an de la primirea acestora.

Art. 34

Autoritățile române competente, în condițiile legii și potrivit competențelor ce le revin, oferă asistență autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene, în cazul unor reuniuni de masă, dezastre, accidente grave ori al altor evenimente majore, în scopul prevenirii infracțiunilor și menținerii ordinii și siguranței publice, astfel:

a) prin notificarea promptă a unor asemenea situații cu impact transfrontalier, precum și prin schimbul oricăror informații relevante;

b) prin adoptarea și coordonarea, pe teritoriul României, a măsurilor de poliție necesare în situațiile cu impact transfrontalier;

c) prin trimiterea, pe cât posibil, de agenți, specialiști și consilieri și punerea la dispoziție de echipament, la cererea statului membru al Uniunii Europene pe al cărui teritoriu a apărut situația respectivă.

Art. 35

(1) În vederea intensificării cooperării polițienești, în cursul menținerii ordinii și siguranței publice și al prevenirii infracțiunilor, autoritățile competente române și autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene pot desfășura operațiuni comune pe teritoriul statului român.

(2) Înainte de începerea unei operațiuni comune specifice pe teritoriul statului român, autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene stabilesc de comun acord:

a) autoritățile competente participante;

b) scopul specific al operațiunii comune;

c) zona geografică a statului român în care se desfășoară operațiunea comună;

d) perioada în care se derulează operațiunea comună;

e) asistența specifică ce urmează să fie furnizată statului român de către statul membru al Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește trimiterea de agenți, elementele materiale și financiare;

f) agenții care participă la operațiunea comună;

g) conducătorul echipei comune;

h) atribuțiile pe care le pot exercita agenții autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul statului român în timpul operațiunii comune;

i) armamentul, muniția și echipamentele specifice pe care agenții autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene le pot utiliza în timpul operațiunii comune;

j) modalitățile logistice privind transportul, cazarea și securitatea;

k) modul de alocare a costurilor operațiunii comune;

l) orice alte elemente necesare.

Art. 36

(1) Operațiunile comune pe teritoriul statului român se desfășoară în cadrul unor echipe comune, potrivit următoarelor reguli generale:

a) conducătorul echipei comune este un reprezentant al autorității române competente;

b) acțiunile echipei comune se desfășoară conform legii române;

c) membrii echipei comune își execută sarcinile sub responsabilitatea persoanei prevăzute la lit. a);

d) agenții autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene își exercită atribuțiile doar sub îndrumarea și, de regulă, în prezența reprezentanților autorității române competente.

(2) Atribuțiile pe care le pot exercita agenții autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul statului român, în timpul operațiunii comune, se stabilesc potrivit prevederilor art. 35 alin. (2), în limita competenței conferite de legislația română agenților corespondenți ai autorității române competente.

(3) Agenții autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene pot, conform legislației lor naționale și în limitele competențelor lor, să furnizeze echipei comune datele și informațiile operative care sunt la dispoziția statului ai cărui reprezentanți sunt.

(4) Datele și informațiile operative obținute de agenții autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene în cadrul sau în legătură cu participarea la o operațiune comună pot fi utilizate:

a) în scopul specific operațiunii comune;

b) pentru a descoperi, a cerceta sau a urmări alte infracțiuni, cu consimțământul autorității competente a statului pe teritoriul căruia au fost obținute informațiile;

c) pentru prevenirea unui pericol la adresa vieții ori integrității fizice a unei persoane sau la adresa ordinii și siguranței publice, cu respectarea dispozițiilor lit. b);

d) în alte scopuri, cu condiția ca acest lucru să fie convenit de către statele care au format echipa comună.

SECȚIUNEA 3: Reguli privind portul uniformei și folosirea armamentului de către agenții străini. Statutul juridic și răspunderea agenților străini

Art. 37

(1) Cu ocazia operațiunilor comune desfășurate pe teritoriul statului român, agenții autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene pot purta uniforma națională. De asemenea, aceștia pot purta, cu acordul

autorității competente române, armamentul, muniția și echipamentele care le sunt permise, în conformitate cu legislația lor națională.

(2) În timpul operațiunilor comune, utilizarea armamentului pe teritoriul statului român de către agenții autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene este interzisă, cu excepția cazului de legitimă apărare.

(3) În situația în care, în cadrul unei operațiuni comune, agenții autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene folosesc vehicule pe teritoriul statului român, aceștia se supun regulilor de circulație pe drumurile publice prevăzute de legislația română și beneficiază, în condițiile legii, de regim de circulație prioritară.

Art. 38

(1) Pe timpul operațiunilor comune, agenții autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene sunt asimilați persoanelor care au aceeași calitate în statul român în privința infracțiunilor comise împotriva lor sau de către ei.

(2) Agenților autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene le sunt aplicabile normele din legislația muncii a statului care i-a detașat, inclusiv cele referitoare la normele de disciplină.

(3) În ceea ce privește răspunderea agenților autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene pe timpul desfășurării operațiunilor comune, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 209 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 39

(1) În scopul aplicării dispozițiilor referitoare la urmărirea transfrontalieră, prin acorduri bilaterale se stabilesc următoarele:

a) în legătură cu activitatea agenților, una dintre următoarele situații:

(i) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră nu au dreptul să oprească sau să rețină persoana urmărită;

(ii) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot opri persoana urmărită până la intervenția autorităților române competente;

b) în legătură cu delimitarea teritorială a zonei în care pot acționa agenții, una dintre următoarele situații:

(i) agenții pot acționa pe o suprafață din teritoriu sau într-o perioadă de timp limitate;

(ii) agenții pot acționa pe tot teritoriul României și fără limită de timp.

(2) Prin acordurile bilaterale încheiate potrivit alin. (1), pe bază de reciprocitate, se poate stabili ca infracțiunile pentru care se poate efectua urmărirea transfrontalieră, prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. b), să fie înlocuite cu infracțiunile pentru care se poate solicita extrădarea.

Art. 40

Pentru aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Afacerilor Interne va elabora norme metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 41

Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană, cu excepția cap. V care intră în vigoare de la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului Uniunii Europene emise în acest sens.

Art. 42

La data aderării României la Uniunea Europeană, art. 18⁷⁾ din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 43

(1) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Anexele nr. 1 și 2 pot fi modificate și/sau completate prin hotărâre a Guvernului, potrivit modificărilor și completărilor aduse legislației Uniunii Europene în domeniu.

*

Prezenta ordonanță de urgență asigură crearea condițiilor necesare aplicării directe a art. 7, 39, 41, 46 și 47 din Convenția, semnată la Schengen la 19 iunie 1990, de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, transpune în legislația națională Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 386 din 29 decembrie 2006, creează cadrul juridic necesar aplicării art. 5, 10, 13, 14 și 17-23 din Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 210 din 6 august 2008, a art. 17 din Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 210 din 6 august 2008.

⁷⁾ Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.019 din 21 decembrie 2006, a fost aprobată prin Legea nr. 104/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007 și a mai fost modificată și completată prin:

Legea nr. 201/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienesci internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 28 octombrie 2010;

Ordonanța Guvernului nr. 30/2013 pentru crearea cadrului instituțional necesar în vederea funcționării Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 30 august 2013, aprobată prin Legea nr. 336/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 11 decembrie 2013.

ANEXA nr. 1: Formular care trebuie utilizat de către statul român în caz de transmitere/amânare/refuz de informații

Prezentul formular trebuie utilizat pentru:

- a) a transmite datele și/sau informațiile operative solicitate;
 b) a informa autoritatea solicitantă cu privire la imposibilitatea de a respecta termenul normal;
 c) a informa autoritatea solicitantă cu privire la necesitatea de a prezenta cererea unei autorități judiciare spre autorizare;
 d) a informa autoritatea solicitantă cu privire la refuzul de a transmite informațiile respective.

Prezentul formular poate fi utilizat de mai multe ori în cursul procedurii (de exemplu, în cazul în care cererea trebuie mai întâi să fie înaintată unei autorități judiciare și în cazul în care se dovedește ulterior că trebuie refuzată executarea cererii).

Autoritatea solicitată (denumire, adresă, număr de telefon, număr de fax, e-mail, stat membru)	
Coordonatele agentului responsabil (facultativ)	
Numărul de referință al prezentului răspuns	
Data și numărul de referință ale răspunsului anterior	
În răspuns către următoarea autoritate solicitantă	
Data și ora cererii	
Numărul de referință al cererii	
Termen normal în temeiul art. 4 din Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene	
Infrațiunea intră sub incidența art. 2 alin. (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și datele sau informațiile operative solicitate figurează într-o bază de date la care autoritatea de aplicare a legii poate avea acces direct în statul membru solicitat.	Se solicită tratament de urgență -> _ 8 ore Nu se solicită tratament de urgență -> _ o săptămână
Alte cazuri	-> _ 14 zile
Informații transmise în temeiul Deciziei-cadru 2006/960/JAI: datele și informațiile operative furnizate	
1. Utilizarea datelor sau informațiilor operative furnizate _ nu este autorizată decât în scopurile pentru care acestea au fost comunicate sau pentru a preveni un pericol imediat și grav pentru siguranța publică _ este, de asemenea, autorizată pentru alte scopuri, sub rezerva următoarelor condiții (facultativ):	
2. Fiabilitatea sursei _ fiabilă _ fiabilă în general _ deloc fiabilă _ nu poate fi evaluată	
3. Fiabilitatea datelor sau informațiilor operative _ sigure _ atestate de sursă _ informații indirecte - confirmate _ informații indirecte - neconfirmate	
4. Rezultatele investigațiilor polițienești sau ale procesului penal care au condus la schimbul de date și informații operative trebuie comunicate autorității care a transmis aceste date sau informații operative _ nu _ da	
5. În caz de schimb spontan, motivele fac să se considere că datele sau informațiile operative ar putea contribui la depistarea și la prevenirea infracțiunilor menționate la art. 2 alin. (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI sau la o cercetare a acestora:	
ÎNTĂRZIERE - Nu este posibil să se răspundă în termenul aplicabil în temeiul art. 4 din Decizia-cadru 2006/960/JAI	
Datele sau informațiile operative nu pot fi comunicate în termenul indicat, din următoarele motive:	
Este posibil ca acestea să poată fi transmise în termen de: _ o zi _ două zile _ 3 zile _ ...săptămâni _ o lună	
_ S-a solicitat autorizarea unei autorități judiciare. Durata prevăzută pentru procedura de acordare/refuz a/al autorizării este de...săptămâni.	
REFUZ - Datele sau informațiile operative: _ nu ar putea fi comunicate și solicitate la nivel național sau _ nu pot fi comunicate, din unul sau mai multe dintre următoarele motive:	
A. Motive legate de controlul judiciar care împiedică transmiterea sau necesită recurgerea la asistență judiciară reciprocă _ Autoritatea judiciară competentă nu a autorizat accesul la datele sau informațiile operative și nici schimbul acestora. _ Datele sau informațiile operative solicitate au fost obținute anterior prin intermediul unor măsuri coercitive și transmiterea acestora nu este permisă în temeiul legislației naționale. _ Datele sau informațiile operative nu sunt deținute: - de către autoritățile de aplicare a legii sau - de către autoritățile publice ori entitățile private într-un mod care permite autorităților de aplicare a legii să aibă acces la acestea fără a lua măsuri coercitive.	
B. Comunicarea informațiilor sau a datelor operative solicitate ar aduce atingere intereselor naționale esențiale în materie de securitate ale statului membru solicitat ori ar dăuna bunei desfășurări a unei investigații polițienești sau a procesului penal ori siguranței persoanelor sau datele ori informațiile operative solicitate ar fi în mod clar disproportionale sau fără relevanță în raport cu scopurile pentru care au fost solicitate.	
C. În cazul în care se marchează caseta A sau B, se vor furniza, dacă se consideră necesar, alte informații sau se va indica motivul refuzului (facultativ):	
D. Autoritatea solicitată decide să refuze executarea pentru că cererea privește, în temeiul legislației statului membru solicitat, următoarea infracțiune (a se preciza natura și calificarea juridică a infracțiunii)...care se pedepsește cu închisoarea până la un an.	
E. Datele sau informațiile operative solicitate nu sunt disponibile.	
F. Datele sau informațiile operative solicitate au fost obținute de la un alt stat membru ori de la o țară terță și sunt supuse principiului specialității, iar statul membru sau țara terță în cauză nu și-a dat acordul pentru comunicarea acestora.	

ANEXA nr. 2: Formular de solicitare de date și informații operative care urmează a fi

utilizate de către statul român în calitate de stat membru solicitant

Prezentul formular se utilizează la solicitarea de date și informații operative.

I. Informații administrative

Autoritatea solicitată (denumire, adresă, număr de telefon, număr de fax, e-mail, stat membru)			
Coordonatele agentului responsabil (facultativ)			
Către următorul stat membru			
Data și ora prezentei cereri			
Numărul de referință al prezentei cereri			
Cereri anterioare			
<input type="checkbox"/> Prezenta cerere este prima cu privire la această cauză			
<input type="checkbox"/> Prezenta cerere urmează altor cereri anterioare cu privire la aceeași cauză			
Cerere anterioară (cereri anterioare)		Răspuns(uri)	
	Data	Număr de referință (pentru statul membru solicitat)	Data
			Număr de referință (pentru statul membru solicitant)
1.			
2.			
3.			
4.			
În cazul în care prezenta cerere se adresează mai multor autorități din statul membru solicitat, a se preciza fiecare dintre canalele utilizate			
<input type="checkbox"/> Ofițer de legătură UNE/Europol		<input type="checkbox"/> spre informare <input type="checkbox"/> spre execuție	
<input type="checkbox"/> BCN Interpol		<input type="checkbox"/> spre informare <input type="checkbox"/> spre execuție	
<input type="checkbox"/> SIRENE		<input type="checkbox"/> spre informare <input type="checkbox"/> spre execuție	
<input type="checkbox"/> Ofițer de legătură		<input type="checkbox"/> spre informare <input type="checkbox"/> spre execuție	
<input type="checkbox"/> Altele (a se preciza)		<input type="checkbox"/> spre informare <input type="checkbox"/> spre execuție	
În cazul în care aceeași cerere se adresează altor state membre, a se preciza aceste state membre, precum și canalele utilizate (facultativ)			

II. Termene

NOTĂ: termenele în temeiul art. 4 din Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene

A) Infracțiunea intră sub incidența art. 2 alin. (2) din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene și datele sau informațiile operative solicitate figurează într-un sistem de evidență automat accesibil direct autorității de aplicare a legii:

- cererea este urgentă - termen: 8 ore, cu posibilitatea de amânare
- cererea nu este urgentă - termen: o săptămână

B) Alte cazuri: termen 14 zile

<input type="checkbox"/> SE SOLICITA un tratament de urgență	
<input type="checkbox"/> NU SE SOLICITA un tratament de urgență	
Motive pentru tratamentul de urgență (de exemplu, persoanele bănuite se află în stare de arest preventiv, cauza trebuie adusă în fața instanței înaintea unei date stabilite):	
Datele sau informațiile operative solicitate	
Tipul de infracțiune sau de activitate infracțională (activități infracționale) care face obiectul cercetării	
Descrierea circumstanțelor comiterii infracțiunii (infracțiunilor), inclusiv timpul, locul și gradul de participare la infracțiune (infracțiuni) a persoanei care face obiectul cererii de date sau informații operative:	
Natura infracțiunii (infracțiunilor)	
Aplicarea art. 4 alin. (1) și (3) din Decizia-cadru 2006/960/JAI	
<input type="checkbox"/> A.1. Infracțiunea se pedepsește cu închisoarea și maximum pedepsei este de cel puțin 3 ani, în statul membru solicitant și	
A.2. Infracțiunea este una (sau mai multe) dintre următoarele:	
<input type="checkbox"/> Participarea la un grup criminal organizat <input type="checkbox"/> Terorism <input type="checkbox"/> Trafic de persoane <input type="checkbox"/> Exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă <input type="checkbox"/> Trafic ilicit de substanțe stupefiante și substanțe psihotrope <input type="checkbox"/> Trafic ilicit de arme, muniții și substanțe explozive <input type="checkbox"/> Corupție <input type="checkbox"/> Frauda, incluzând frauda împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene <input type="checkbox"/> Jaf organizat sau armat <input type="checkbox"/> Trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă <input type="checkbox"/> Înșelăciune <input type="checkbox"/> Deturnare de fonduri <input type="checkbox"/> Contrafacere și praterie de bunuri <input type="checkbox"/> Falsificare de acte oficiale și uz de acte oficiale falsificate <input type="checkbox"/> Falsificarea de mijloace de plată <input type="checkbox"/> Trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere	<input type="checkbox"/> Spălarea produselor infracțiunii <input type="checkbox"/> Contrafacerea de monedă, inclusiv a monedei euro <input type="checkbox"/> Fapte ilicite legate de criminalitatea informatică <input type="checkbox"/> Fapte ilicite privind mediul înconjurător, inclusiv traficul cu specii de animale și vegetale pe cale de dispariție <input type="checkbox"/> Facilitarea intrării și șederii ilegale <input type="checkbox"/> Omor și vătămare corporală gravă <input type="checkbox"/> Trafic ilicit de organe și țesuturi umane <input type="checkbox"/> Lipsirea de libertate în mod ilegal, răpire și luare de ostatici <input type="checkbox"/> Rasism și xenofobie <input type="checkbox"/> Trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive <input type="checkbox"/> Trafic de vehicule furate <input type="checkbox"/> Viol <input type="checkbox"/> Incendiere cu intenție <input type="checkbox"/> Crime aflate în jurisdicția Curții Penale Internaționale <input type="checkbox"/> Sechestrare ilegală de aeronave sau de nave <input type="checkbox"/> Sabotaj

Ordonanța urgentă 103/2006 M.Of. 150 din 28-feb-2014

-> Infracțiunea intră prin urmare sub incidența art. 2 alin. (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI - art. 4 alin. (1) (cereri urgente) și alin. (3) (cereri care nu sunt urgente) din Decizia-cadru 2006/960/JAI sunt prin urmare aplicabile în ceea ce privește termenele de răspuns la prezenta cerere.
Sau <input type="checkbox"/> B. Infracțiunea (infracțiunile) nu se încadrează la lit. A. În acest caz, descrierea infracțiunii (infracțiunilor):
Scopul pentru care se solicită datele sau informațiile operative
Legătura dintre scopul pentru care se solicită datele sau informațiile operative și persoana care face obiectul acestor date sau informații operative
Identitatea/Identități (în măsura în care se cunoaște) a/ale persoanei/persoanelor care face/fac obiectul principal al investigației polițienești sau al procesului penal, care justifică cererea de date sau informații operative
Motive pentru a se considera că datele sau informațiile operative se află pe teritoriul statului membru solicitat
Restricții privind utilizarea informațiilor care figurează în prezenta cerere în alte scopuri decât cele pentru care aceste informații au fost furnizate, precum și pentru prevenirea unui pericol imediat și grav pentru siguranța publică
<input type="checkbox"/> Utilizarea este permisă. <input type="checkbox"/> Utilizarea este permisă, dar fără mențiunea furnizorului informațiilor. <input type="checkbox"/> Utilizarea nu este permisă fără autorizația furnizorului informațiilor. <input type="checkbox"/> Utilizarea nu este permisă.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 150 din data de 28 februarie 2014